

IZRAELOV PRIMJER OPOMINJE

Mario Dučić,
svibanj 2007.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

“Dakako, htio bih da znate, braćo, da su svi naši očevi bili pod oblakom; da su svi prešli preko mora; da su svi kršteni u oblaku i u moru za pripadnike Mojsiju; da su svi jeli isto duhovno jelo; da su svi pili isto duhovno piće. Pili su, naime, iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta stijena bijaše Krist. Ali većina njih nije bila po volji Bogu, budući da su »poubijani u pustinji« To se dogodilo nama za primjer, da ne čeznemo za zlim stvarima, kao što su oni čeznuli.” (1 Kor 10.1-6)

Kada sam prije nekog vremena čitao poslanicu Korinćanima, vjerujem da mi je Gospodin htio ukazati, kao i crkvi općenito, na tužno istinsko stanje Božjeg naroda danas. Mnogi kršćani koji žive u ovim posljednjim danima, iako su iskusili novo rođenje, Kristovu nadnaravnu snagu i prisutstvo, oslobođenje od grijeha i snagu njegove Riječi, zbog svojega trenutno lošeg duhovnog stanja i grijeha kojih se ne žele odreći, nisu ugodni Bogu.

Naime, mnogi nisu svjesni da grijeh sa sobom nosi ozbiljne i po život opasne posljedice. Svakodnevno možemo vidjeti kako se mnogi moraju nositi s teškim okolnostima koje su ih zadesile zbog loših odluka koje su donijeli u neposluhu i grijehu. Zato nas sve zajedno želimo opomenuti kako nas ne bi zadesila vječna osuda i kako ne bismo bili predani “Zatiraču”.

Kršćani u Korintu su bili poput mnogi današnjih kršćana. Svakodnevno su se borili sa svojom izopačenom i nemoralnom okolinom te trpili stalne pritiske da se prilagode toj okolini.

✦ Mnogi kršćani koji žive u ovim posljednjim danima zbog svojega trenutno lošeg duhovnog stanja i grijeha kojih se ne žele odreći, nisu ugodni Bogu.

Iako su znali za slobodu u Kristu, vjera mnogih nalazila se na kušnji, a podosta ih je i palo na testu. Iz tog razloga im je apostol Pavao napisao ovakovo pismo.

Pavao ih je, po običaju, suočio s njihovim grijehom i ukazao na potrebu za ispravljanjem njihovih stavova i ponašanja, kao i ponovog predanja Kristu.

U 10. poglavlju je koristio jedan vrlo poznati primjer iz knjige Izlaska koji nam otkriva kako su Izraelci pod Božjim vodstvom prešli preko Crvenog mora.

Iz Pisma je vrlo očito da su to ljudi koji su čuli Radosnu vijest. U Hebrejima 4.6 pisac, govoreći o neposlušnosti Izraela, kaže da su mnogi „primili Radosnu vijest, ali da nisu ušli u obećanu zemlju radi neposlušna“.

Oni su također bili oslobođeni. U Izlasku 6.6 čitamo, „Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva o kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo“.

Pismo nam isto tako potvrđuje da su imali pobožne vođe poput Mojsija kojega Pismo

★ Iako možda još i dolaze u crkvu, njihovi su životi ili službe jednostavno uništeni. I dalje žive prema željama svoga srca, iako možda izvana nose nekakvu masku pobožnosti.

svrstava među heroje vjere i kaže da je „sramotu Kristovu smatrao većim bogatstvom od egipatskog blaga, jer je gledao na obećanu nagradu“ (Heb 11.26). Dobivali su nadnaravnu hranu, manju, koja je doslovno padala s neba.

Zato sa sigurnošću možemo zaključiti da su to bili ljudi koji su iskusili Boga i njegovu snagu; narod koji je vidio Božju slavu na djelu. Čudesa su za njih bila svakodnevnica. Počevši od onih čudesnih znakova pred okorjelim faraonom pa sve do prelaska preko Crvenog mora, gdje nam Pismo kaže da je „Mojsije držao ruku ispruženu nad morem, dok je Jahve svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile, Izraelci siđoše na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo“ (Izl 14.21-22).

Kada su bili gladni, s neba im je dao mesa i kruha; vodu u pustinji i pobjedu nad neprijateljima. Ali ipak ono što je zapanjujuće za sve nas je izjava koju nalazimo u 1 Korinćanima 10.5, „Ali većina njih nije nije bila po volji Bogu, budući da su »poubijani u pustinji«“.

Grčka riječ koja se koristi za izraz „nije bila po volji“ je *eudokeo* koju možemo prevesti i s „mnogi nisu bili nešto posebno“.

Draga braćo i sestre, ja ne želim biti takav kršćanin – koji nije po njegovoj volji, koji nije ništa posebno!

Nažalost postoji rijeka kršćana koji su iskusili nadnaravni Božji dodir; bili iscijeljeni ili oslobođeni od grijeha te loših navika; kršteni vodom, prošli razna učenja kod

najboljih Božjih slugu, učitelja i pastira. Primali istu duhovnu hranu i snagu od Krista kao ostali, imali najbolju crkvu, najljepše slavljenje. Bog je po njima činio mnoga djela, ali ipak nisu bili „po volji Božjoj“.

Iako možda još i dolaze u crkvu, njihovi su životi ili službe jednostavno uništeni. I dalje žive prema željama svoga srca, iako možda izvana nose nekakvu masku pobožnosti. Pismo nam jasno potvrđuje da oni ipak nisu po Božjoj volji. Kada ih se promotri, može se, nažalost, reći: „Ništa posebno“.

Ali mi nismo pozvani da budemo takvi. Zato nam je i ostavljen ovaj primjer kao opomena. Nama koji živimo u posljednjim vremenima; nama koji se nalazimo pod Novim zavjetom da ne mislimo kako možemo živjeti prema nahođenju vlastitih puteva i čeznuti za zlim stvarima te ujedno biti Bogu ugodni „prema njegovoj volji“.

Zato pogledajmo ukratko koje su to „zle stvari za kojima su oni čeznuli“ (1 Kor 10.6) te bili „poubijani u pustinji“. Koje su to smrtonosne stvari za našu dušu i naše crkve?

► 1. IDOLOPKLONSTVO

„Ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kao što stoji pisano: »Sjede narod da jede i pije, zatim ustade da igra!«“ (1 Kor 10.7).

Pavao je ukazao na slučaj iz knjige Izlaska gdje su si Izraelci „videći gdje Mojsije dugo ne silazi s brda“ od zlata napravili tele, svog boga, te povikali: „Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te je izveo iz zemlje egipatske“ (Izl 32.4), a sutradan

na dan svečanosti „posjeli da jedu i piju“. Oni su plesali oko tog idola, teleta, a kasnije jeli pili pred njime. Njihov sud nam je opisan u *Izlasku*, u 32. poglavlju koje nosi naslov *Revnost levita*.

Leviti su se svojom revnošću za Jahvu posvetili njemu u službu. Izvršili su Božji sud nad onima koji su zapali u idolopoklonstvo sa zlatnim teletom, „Danas ste se posvetili Jahvi za službu – reče Mojsije – tko uz cijenu svog sina, tko uz cijenu svog brata, tako da vam danas daje blagoslov“ (Izl 32.29).

Martin Luther je jednom u vezi idolopoklonstva ovako rekao, „Što god čovjek voli, to je njegov bog. Jer ga nosi u svom srcu, razmišlja o njemu dan i noć, budi se i spava s njime, ono je što i jest – bogatstvo sebeljublja i ugoda“.

A John Calvin je za idolopoklonstvo rekao da je „čovjekov um kao odaja idolopoklonstva i praznovjerja; toliko jak da ako čovjek vjeruje svom vlastitom razumu sigurno je da će ostaviti Boga i stvoriti neki idol u svojim mislima“.

Zapitajmo se što je ustvari danas idolopoklonstvo? Ono nije samo tele kojem su se Izraelci klanjali ili razni kipovi i relikvije kojima se danas klanjanju svjetske religije. Idol je ustvari nešto što najviše volimo. Nešto ili

✳ Mi nismo pozvani da budemo takvi. Zato nam je i ostavljen ovaj primjer kao opomena. Nama koji živimo u posljednjim vremenima.

netko o kome razmišljamo dan i noć.

Razmišljamo li o Gospodinu i njegovoj volji ili o novom računalu, autu, odnosu ili poslu? Ono s čime liježemo i ustajemo jest naš idol. To može biti naše studiranje, naše dijete, naše vjenčanje, naša nekretnina, ambicija ili naš partner.

Vjerujem da ovo zlatno tele ovdje predstavlja i svaku našu nestrpljivost kao i stvari koje uzimamo u svoje ruke ako Bog ne odgovara u naše vrijeme. Nažalost, svijet je pun kršćana kojima Gospodin nije na prvom mjestu. Njihove ambicije, želje, pozicije i dobiti postali su im idoli.

Crkvo, mi ne pristupamo Bogu kako bismo ostvarili svoje snove, nego zbog toga što ga ljubimo i želimo vršiti njegovu volju. Nekima je Bog potreban za ispunjavanje njihovih još uvijek neispunjenih želja. Kakvo li je to samo idolopoklonstvo! Na takvo ponašanje i takve ljude dolazi Božja srdžba. To su vjernici koji nisu „po volji Bogu“ i kao takvima život im je jednostavno veliki promašaj. Kada ih promotrite, uistinu možete reći – „Ništa posebno!“

► 2. BLUDNOST

„Ne griješimo bludno, kao što su neki od njih sagriješili, te ih je u jedan dan palo dvadest i tri tisuće.“ (1 Kor 10.8)

★ Svijet je pun kršćana kojima Gospodin nije na prvom mjestu. Njihove ambicije, želje, pozicije i dobiti postali su im idoli.

Ovdje je Pavao podsjetio Korinćane na događaj o kojem čitamo u Brojevima 25.1-9 kada je Božji narod odabrao štovati Baala peorskog te upao u blud s Moapkama.

Ustvari, Biblija nam ne govori o načinu njihova ulaska u seksualnu nemoralnost s Moapkama, ali znamo da je u ono vrijeme vjerska prostitucija bila normalna praksa u kanaanskoj religiji.

Osobno vjerujem da isprva nisu htjeli davati štovanje Baal Peoru. Vjerojatno su rekli: „Mi dajemo slavu samo Jahvil“, ali su ispod svoje religiozne površine imali tajni grijeh – bili su u ropstvu seksualne nemoralnosti.

Ljudi ne mogu imati seksualni odnos a da se ne vežu s tim osobama. Tako su oni vjerojatno s tim ženama počeli pohoditi razne festivale koji su uključivali štovanje idola. U kratkom vremenu i pod raznim izlikama, poput „poštuj roditelje“, našli su se u mreži poganske kulture i običaja. Tako je njihova želja za zabavom i razuzdanim životom smanjila njihovo duhovno predanje i razlučivanje; grijeh smanjuje duhovno razlučivanje, odnosno osljepljuje. Kazna za bludnost bila je da je zbog toga pomrlo 24 000 Izraelaca.

Danas postoji rijeka kršćana koja spušta svoje standarde kako bi ustvari opravdali svoje želje pod izgovorom poštivanja roditelja, prijatelja, kolega na poslu ili bilo kojega drugog izgovora. Jednostavno se stapaju s kulturom kako bi bili navodno „relevantni“ dok ustvari gube pravi odnos s Bogom.

Danas mnogi kršćani bez krivnje uživaju u raznim svjetovnim užicima, spuštaju standarde,

seks prije braka postaje uobičajena norma. U stvari, ako kažete da ste poljubili mladu na dan vjenčanja, u crkvi vas prozovu legalistom! Prema nekim statistikama saznajemo da su sve rjeđi primjeri kršćanskih parova koji u brak ulaze seksualno čisti.

Prema istraživanju *George Barna Instituta* seksualna je moralnost u sve većem padu i kod kršćana. Mnoge se granice pomiču. Čak je, na primjer, prema zadnjoj statistici 49 posto onih nanovo rođenih kršćana koji žive u istom stanu ili kući, u tzv. privremenoj zajednici prije vjenčanja; 35 posto onih koji imaju seksualne odnose prije braka; 33 posto imalo je abortus; 20 posto je onih koji imaju seksualni odnos s istim spolom, a 28 posto ispitanika gleda pornografske sadržaje (u ovoj statistici je ustvari razdvojen pojam evanđeoski kršćani i nanovo rođeni kršćani).

To se jednostavno može uočiti prema njihovom ponašanju. Previše su slobodni jedan s drugim. Umjesto da se nalaze na mjestima gdje Božji narod služi, oni provode vrijeme nasamo zajedno u svojim stanovima i, normalno, samo je pitanje vremena kada će pokleknuti.

U stvari danas već imamo mjerila bludnosti, tj. postavljamo bludnosti svoje granice. Ali mislim da bismo trebali bolje proučavati ondašnju kulturu i samu riječ bludnost.

Bludnost je danas kao religija. Širi se i sve prodaje. Pornografija, pedofilija, razuzdanost, preljubi, homoseksualnost - sve se vrti oko bludnosti. Ali želim vam reći da na takve ljude, a pogotovo kršćane, dolazi Božji sud. Ne možete biti u njegovoj volji te istovremeno biti rob bludnosti. Bludnost će vam uzeti snagu,

razlučivanje, svjedočanstvo a, na kraju, i službu. Mali, kratki užitak, a velika posljedica. Apostol Pavao je jasno rekao, „*Bježite od bludnosti! Svaki (drugi) grijeh koji čovjek učini izvan tijela je; a bludnik griješi protiv vlastitog tijela*“ (1 Kor 6.18).

▶ 3. TESTIRANJE GOSPODINA - NESTRPLJIVOST

„Ne izazivajmo Gospodina, kao što su ga neki od njih izazivali, te od zmija izginuli.“ (1 Kor 10.9)

Apostol Pavao je govorio o događaju koji je opisan u knjizi Brojeva 21.5-6, kada su se Izraelci žalili na hranu koju im je Bog providio.

„Od brda Hora zapute se prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrpljiv. I počne govoriti i protiv Boga i protiv Mojsija: »Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomrenu u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim.« Onda Jahve pošalje na narod ljute zmije; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu.“

Razlog njihova testiranja je taj što njihovi duhovi nisu bili zahvalni Gospodinu; odbijali su se pokoriti Božjem zakonu te su zaboravili na čudesa koja je Bog učinio za njih.

★ Crkvo, mi ne pristupamo Bogu kako bismo ostvarili svoje snove, nego zbog toga što ga ljubimo i želimo vršiti njegovu volju.

Asaf u svome psalmu, opisujući te Izraelce, kaže: „...kako ne bi bili, kao oci njihovi, naraštaj buntovan, prkosan – naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran“ (Ps 78.8).

Koliko je samo takvih kršćana koji nisu po volji Gospodinu, jer nikada nisu zadovoljni. Kada ne dobiju ono što žele, odustaju od njega ili ga počnu testirati. Takvi, zbog svoje nestrpljivosti, jednostavno započinju uzimati stvari u svoje ruke i ubrzavati ono što Gospodin čini u svoje vrijeme prema svojoj volji. Ili jednostavno nisu više zahvalni na stvarima koje Gospodin daje te postaju ogorčeni, bijesni na okolnosti i situacije te se povlače od njega i crkve.

Sigurno je da moramo biti zahvalni i ne smijemo izazivati Gospodina, jer u suprotnom Bog šalje svoj sud u obliku nereda, nemirnog duha, nestašice i mnogih zatvorenih vrata, koja takve vjernike vode u potpunu propast. Na kraju krajeva, nismo mi ti koji testiramo Boga, nego je on taj koji testira nas.

„Smatrajte potpunom radošću, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušanje vaše vjere stvara postojanost!“ (Jak 1.2-3)

► 4. MRMLJANJE

„Ne mrmljajte, kao što su neki od njih mrmljali, te ih

★ Jednostavno se stapaju s kulturom kako bi bili navodno „relevantni“ dok ustvari gube pravi odnos s Bogom.

uništi Zatirač!“ (1 Kor 10.9)

Ovdje je na kraju apostol Pavao govorio o događaju kada su se Izraelci žalili na Mojsija i Arona u knjizi Brojeva..

„Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod plakaše. Svi su Izraelci mrmljali protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila: »Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji... jedan je drugome govorio: 'Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat...«“ (Br 14.1-2,4)

Upravo je zbog tog mrmljanja i žaljenja Jahve mnoge od njih poslao da lutaju pustinjom četrdeset godina. Put koji je trebao uobičajeno trajati dva tjedna, trajao je četrdeset godina. Vidite koliko naša neposlušnost može biti kobna i kakve samo dugoročne posljedice može donijeti. Mrmljanje i neposlušnost uvijek razaraju Božje djelo i ne zaboravimo da se sam Bog takvima suprotstavlja te ih na kraju uništava.

Pogledajmo što im je Bog rekao, „Neka vaši sinovi lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju – dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu – ispaštajte svoje opačine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti. Ja, Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj pustinji neka završi! Tu neka izgine“ (Br 14.33-35).

U korintskoj crkvi se pojavio problem i apostol Pavao je neke vjernike u 5. poglavlju 1 poslanice Korinćanima jasno ukorio i dao upute što raditi s onima koji su bludnici, idolopoklonici, klevetnici, pijanice ili razbojnici. To je naravno zasmatalo

upravo one koje je opisao te su počeli mrmljati i rogororiti protiv Pavla, jer nisu htjeli primiti istinu i pokajati se. Ali apostol je jasno rekao da takvi nisu po Božjoj volji i da nisu ništa posebno!

Prema svome pastoralnom iskustvu mogu reći da su mrmljači uvijek oni kršćani koji se nisu spremni mijenjati i pokoriti se Božjem vodstvu i vječnim istinama njegove Riječi. Takvi kažu da se pokoravaju Bogu, a ne mogu se pokoriti ljudima koje je Bog stavio kao autoritete u njihove živote; bilo da su oni poslodavci, vlast, muževi ili pastiri.

Ništa čudno za posljednja vremena. Apostol Pavao nam je jasno rekao da „*će u posljednje doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, nevjernici, bez ljubavi, nepomirljivi, klevetnici, razuzdani, neotesani, neprijatelji dobra, izdajnici, naprasiti, bahati, ljubitelji požude mjesto ljubitelji Boga*“ (2 Tim 3.1-4).

Kao što je rekao Winkie Pratney – „Biti pastor, danas znači uzeti cijanid i umrijeti.“ Sve je teže raditi s ljudima. Ljudi na pastire ne gledaju kao Božje službenike nego kao one koji će ih zaustaviti u njihovoj grešnoj namjeri, jer žele slijediti svoje srce i ispunjavati njegove prohtjeve. Ne gledaju na autoritete kao zaštitu i one koji pružaju smjernice nego uvijek kao prepreku.

Mrmljači, kada su ukoreni zbog grešnog a ili krivog ponašanja, umjesto da se pokaju oni najčešće napadaju i žale se na pastora i ostale voditelje kao da su oni krivi za njihovo stanje. I ne staju s time, već unose nemire, sumnju i nepovjerenje među mlade vjernike te narušavaju dobar duh zajedništva. Umjesto da crkva raste i dosegne onu viziju koju je Gospodin stavio vodstvu za tri godine, zbog

takvih je potrebno, nažalost, trideset godina jer njihovi stavovi i duhovi zaustavljaju Božje djelo. Nažalost, nekima je toliko potrebno da shvate kako Bog djeluje. Zapravo, žele ostati na svojim putevima bez da im netko išta kaže ili ih usmjeri.

Za takve ne preostaje ništa drugo nego Božji sud – zmijske koje zbog njihove tvrdoglavosti, krivih odluka i nepokornosti uništavaju njihove živote.

I na kraju, apostol Pavao nam je rekao da se sve to dogodilo Izraelcima za primjer „*a napisano je za opomenu nama kojima je zapalo da živimo u posljednjim vremenima*“ (1 Kor 10.11).

Ne moramo se uvjeravati da živimo u posljednjim vremenima. Pavao je htio da vjernici znaju kako te stvari nisu samo povijesni događaji nego izazov i stvarnost za nas koji živimo na kraju povijesti. Iste se te stvari mogu dogoditi i nama.

Možemo biti kršteni u vodi, proći razna učenja, nadnaravno iskusiti Krista, ali ako u svome srcu nosimo idol, bludno griješimo, nosimo zamjerke i neopraštanja, nismo strpljivi s Gospodinom ili mrmljamo na svoje pastore i voditelje – moramo se suočiti sa Zatiračem koji će nas uništiti!

Zato nemojmo se uljuljati u svoju tjelesnu sigurnost te iskorištavati Božju milost jer je Bog

✳ Ne možete biti u njegovoj volji te istovremeno biti rob bludnosti. Bludnost će vam uzeti snagu, razlučivanje, svjedočanstvo a, na kraju, i službu.

Starog zavjeta isti Bog Novoga zavjeta i morat će kazniti svaku našu neposlušnost.

Mnogi misle da mogu živjeti sigurno kao vjernici bez da se okrenu od svoga nepravednog ponašanja i svjetovnih želja ili navika, ali želim posebno naglasiti da se Bog ne da „ismjehivati“, jer što god da sijete, to ćete i žeti!

Trebamo se pokajati, okrenuti novu stranicu osobne i crkvene povijesti i postati narod po njegovoj volji. Postati ipak nešto posebno!

Mnogi kršćani kada padnu, ne žele ponovno doći Gospodinu ili u crkvu i kažu da ne mogu ili da nisu dostojni, ili da je za njih to previše.

Možda jednostavno trebate umrijeti sebi pa će stvari ići puno lakše. I možemo biti sigurni da „*Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti*“ (1 Kor 10.13). U ovim su riječima naša nada i ohrabrenje!

Krive želje i kušnje na ovom putu na koji smo pozvani mogu se dogoditi svakome.

Nemojte misliti da ste vi jedni koji imate zle želje i kušnje. Mnogi su se oduprli, pa tako možete i vi. Ako se u svom srcu istinski pokajemo i priznamo ove kušnje i nepsluh te ga istinski štujemo, On će nam sigurno pomoći. Ali ako zanemarimo ove riječi, ništa nam drugo ne preostaje nego Božji sud. Na nama je danas da odlučimo!

Gospodin nam može pomoći. Apostol Petar to potvrđuje, „to znači da Gospodin može izbaviti prave štovatelje iz kušnje, a bezbožnike sačuvati za dan Suda da ih kazni; posebno one koji utonuli u požudu počinjanja ružnih grijeha, idu za tijelom i preziru vrhovništvo Gospodnje“ (2 Pt 2.9-10).

Moja molitva je da se naša povijest promijeni i da bude zapisano, „*Ali većina njih bila je po volji Bogu, ipak nešto posebno, budući da su bili blagoslovljeni*“.

✦ **Ako ostanemo postojani u temeljima svetih, možemo donijeti plod koji može nadživjeti našu smrt.**

Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Čitajmo hrvatsko

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".